

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 6. mail 1927. a.

VIII. aastakäik.

Võitlus ühe värava pärast.

Mängude mäng ehk lugu sellest, kuidas Inglismaa kaotas esmakordselt oma karika.

Keenor, Cardiffi kapten, murrab võidetud karikaga politseinikkude saatel läbi rahvamassi.

Kaks palavat silmapilku Cardiffi värava all, kus Farguharson töös.

Inglise karikafinaal oli hiigla rahvamere 23. aprillil jalule ajanud. Palju enam kui 100.000 inimest oli ilmunud Wembley staadioni väravate ette, et sissepääsu oodata, nende hulgas 25.000 pittoresk waleslast, kes erarongidega olid kohale sõitnud. Teadeski, et kõik sisse ei pääse ruumi puudusel, ootas rahvas õnnelikku juhust, või tahtis vähemalt raadio häälekõvendajategi kaudu üleantavaid teateid sündmuse otsekoheses läheduses nautida.

Rahvavool ja -murd oli kolossaalne isegi Londoni olude kohta. Metropolitan Railway oli Baker Streeti jaamast Wembley

staadionini iga kahe minuti takka rongid käima pannud, mis mängu alguseni kuni 30.000 inimest suutis kohale toimetada, kuid see oli tegelikult tilk meres. Tänavraudtee ja autobussiühingud olid umbes 30 eriliini sisse seadnud, et jõukohast abi pakkuda. London Midland and Scottish Railway olid käima pannud 77 erirongi, Yorgi krahvkonast tuli 45 Special excursion train'i ja Great Western Railway oli 42 erirongi välja pannud.

Pool tundi enne võistlust, kella kuut, oli staadion viimaste piirideni täis kiilutud, rahalisi pileteid oli müüdnud 92.000.

Varsti ilmus ka kuningas ja võttis osa üldisest laulust, mis ühe rahvuslase organisatsiooni poolt rahvalaulude arendamiseks korraldatud. Vaevalt on Walesi laulu viimased laused kõlanud, kui mürisev aplaus kostab — Cardiff City sinivalged jooksevad murule. Otse õhkuväristav on aga tervitus Woolwich Arsenalile, kes võistluse suur favoriit on.

Alustatakse kerge treeninguga. On mõned löögid tehtud, kui väljale ilmub Inglise jalgpalliliidu sekretär Mr. Wall, et tarvilisi ettevalmistusi teha meeskondade tervitada laskmiseks kuninga poolt. Vasa-

Inglise karikas.

(1. lhk. järg.)

kul seisab Cardiff, paremal Arsenal, tagaplaanil vahekohtunik kahe piirikohtuniku, samuti jalgpalliliidu esitajad. Kuningas surub vana kombe järel kõiki mängijaid kättpeidi. Järgneb väljapoole valik. Loosi võidab Arsenal heaks Buchan. Täiesti tuuletetu ilmaga ei ole aga sellest soodustusi. Kõlab vile! Meeskonnad võtavad kohad järgmiselt:

Arsenal: D. Lewis; T. Parker — A. Kennedy; A. Baker — J. Butler — R. F. John; J. Hulme — C. Buchan — J. Brain — W. Blyth — S. Hoar.

Cardiff City: Farquharson; J. Nelson — T. Watson; F. Keenor — T. Sloan — W. Hardy; E. Curtis — S. Irving — H. Ferguson — L. Davies — G. Mc. Lachlan.

Teine vile ja vahekohtunik W. F. Bunnell (Lancashire), kellele piirikohtunikud M. Brewitt (Lincolnshire) ja G. E. Watson (Kent) sekundeerivad, annab palli mänguvabaks. 1926./27. a. karikavõistlus on alanud.

Mõlemad meeskonnad on väga ärritatud, see halvab osalt nende mänguvõimet ja kumbki esineb terve mängu allpool oma harilikku vormi.

Cardiffi lahtilöögi püüab kohe Arsenal. Vabalöök viib Londoni 11-ne juba esimesel minutil vastase väravaalale, kust Farquharson igatahes palli kiirelt tagasi saadab. Hakatakse kuduma tavalikku kombinatsioonivõrku, katsutakse ja luuratakse vastase nõrku kohta. Arsenal tungib 3-al minutil jälle ette, kuid Buchan jääb ofsaidi. Samasuguse shansi kaotab vastaspoolle kohe Irving. 10 minutit käib võitlust, ilma et kumbki pool oma enesetunnet oleks leidnud. Ainult kaitsjad ühes väravavahtidega töötavad harilikku vabaduse ja kindlusega.

Teine kümmeminut algab Keenori valesisseviskega. Vabalöök jõuab kuni Nelsonini, kes keskvaljalt Arsenali värava peale lööb, kus Lewisel palli muidugi hõlbus püüda on. Siis hakkab aga Arsenal veidi suruma. Paremaääre Hulme täpne tsenderdus lüüakse peaga veidi mööda. Nüüd murrab Buchan läbi ja veeretab palli Watsoni lähenedes Hulmele, kes aga palli Hardyle vastu lööb. Esimene nurgalöök Arsenalile. Kaheksa Cardiffi meest koguvad karistusala, ainult tsentrtrio on ette jäänud. Nurgapall tuleb hästi, kuid tõrjutakse. McLachlan läheb läbi, Baker ega Parker ei suuda teda takistada, jõuetu pall langeb Butleri jalale. Cardiff saavutab nurga, kuid enne kui pall jõuab maha langeda, määrab erapooletu vabalöögi sinivalgete heaks. Järgmisel minutil söötab Kennedy Hulmele kaugele ette. Kolmas nurgalöök Arsenalile. Pall kukub just väravaposti juure. nii et Farquharsonil muud üle ei jää, kui seda uuesti korniiri lükata. Neli või viis korda lüüakse peaga palli enne, kui Hardy õhu puhastab. Ühe Arsenali vabalöögi püüab Farquharson ladusalt, kuna keegi teda ei sega. Jälle murrab Mac Lachlan läbi ja tormab vaba värava peale, kuid ta ei löö ega sööda, vaid jookseb sellega kuidagi outi. Kuigi juba pool tundi mööduma hakkab, ei nähta veelgi head mängu. Forwardid hiilgavad vast üksikult, kuid tüsedate tagameeskondade vastu jäävad nad abituks. Hulme murrab läbi, Buchan tahab õhust lüüa, kuid Farquharsoni peod on vahel. Curtise kaugele löök läheb napilt mööda. Pinev silmapilk

Cardiffi värava ees: Bakeri poolt hästi antud vabalöök kukub maha väravaliini ette. Farquharson ei püüa seda õhust, vaid laseb maast põrgata. Oma ehmatusseks peab ta aga veenduma, et maapind sugugi väga tasane ei ole ja ei puudu midagi, et pall võrku ei kargaks. Kord murrab Arsenali paremalt läbi, Farquharson lööb käega ja kukub, olukorra lahendavad kokkujooksnud kaitsjad. Arsenal saavutab veel kuuenda korniiri, kuid sellegipoolest minnakse poolajale 0:0.

Uuestialgamisel läheb mäng elavamaks: Arsenal hoolitseb tempo eest. Juba on 7. nurk, mis hästi lüüakse. Enne kui Buchan aga löögile jõuab, jääb Hoar ofsaidi. Üsna värava ette antud vabalöögi lööb Blyth peaga üle. Kaks vabalööki Cardiffi heaks on Lewisel raskelt püütavad; Arsenal saavutab oma 8. nurga, kui vahekohtunik Butleri vigastuse tõttu mängu katkestama peab. Siis läheb Davies läbi, kuid selle asemel, et ise lüüa, söötab ta paremale, kus terve parem tiib puudub! Curtis tungib marukiirusel värava poole, kuid vahekohtunikul ei jää nägemata, et ta jooksul käega palli reguleerib. Vahelduva käigu järel tuleb 1. veerandtunnil otsustav lahendus. Cardiff surub peale. Davies ja Curtis löövad üksteise järel. Lewis püüab, kuid ta ei suuda palli küllalt kindlasti haarata, nii et see kaenlast välja libiseb ja võrku veereb enne, kui Lewis teda uuesti haarata jõuab. Sinivalged lasevad lahti suur juubelduse, millega teiseks poolajaks mängule tulnud Lloyd George elavalt ühineb. Cardiff juhib 75. minutil 1:0! Kas jääb see nii lõpuni? Või õnnestub Arsenalil viigistada? Londonlased ei pea mängu kaotatuks, nad tugendavad tempot. Lewis, kes seni väljalöökidel oli aega viitnud, töötab nüüd nii kiirelt, kui suudab. Kuid punavalgetel (Arsenalil) avaneb veel rida väravahansse, mida aga õnne puudumisel fikseerida ei suudeta. Hulme tsenderduse pillub Farquharson, Blyth, kes selle vastu ei olnud ette valmistatud, tõstab palli üle lati. Siis murrab Curtis üksinda läbi, kuid ta lööb palli vastu otsatormavat poolkaitsjat, selle asemel, et vabaltseisvale Fergusonile sööta. Lõpuks saavutab ka Cardiff nurgalöögi, mis hõlpsalt tõrjutakse. Ka teise värava võimalus on Cardiffil. Irving on kaitsjad seljataha jätnud, kuid löögil libastub mees ja pall satub outi — seda 8 meetri kauguselt, kus ta vastu seisis ainult omavärava tõttu pea kaotanud Lewis. Viimastel minutitel peab Cardiff veel vahvalt kaitsma ja üks Arsenali viigipall satub puhta ebaõnnega võrgu küljele.

Esimest korda on inglise karika 52-st finaalist võitnud mitteinglise meeskond. Seda 552 võitleva meeskonna vastu tänavu, kelle hulgas ainult 14 waleslast oli.

— E. Vide võttis New-Yorgis kaks ataaki ette miili ilmarekordi parandamiseks, mis mõlemad suure ebaõnnestumisega lõppesid. Esimene kord tuli ajaks 4.15, teine kord 4.21. Nüüd on Vide otsustanud veidi puhata.

— Carpentier'le, kes ühes Pariisi revüüs tantsib praegu charlestoni, olevat ettepanek tehtud Ameerika manageri Floyd Fitzsimmons poolt, Jack Delaneyga poolraskekaalu ilmameistri tiitli peale võistlema tulla tasuga igal juhusel 75.000 dollarit.

— Ville Ritola treenerivad ennast järgmiseks olümpiaadiks maratonile, kuna Soomes 10.000 meetri peale küllalt teisi häid mehi leidub.

Kaubamaja

«SPORT»

Talinnas,

Narva mt. 19. Kõnetr. 23-00.

Soovitab möödukate hindadega iga-sugu kerge-, raske- ja jalgpallisporti tarbeid ning võimlemise abinõusid parematest kodu- ja väljam. tehastest.

Jalgpallid.

Koolidele, spordiseltsidele ja sõjaväeosadele hinnaalandus.

Palju hüpatakse hoota.

Välismaadel harrastatakse hootu hüpeid ainult talihooajal, sisevõistlustel. Tänavused hoota hüpete parimad tagajärjed olid järgmised:

Hoota kaugus.

3.33,5 — P. O. Andersen, Norra; 3.27,5 — V. Mäki, Soome; 3.26 — F. Ekman, Soome, G. Nielsen, Rootsi; 3.24 — K. Angur, Rootsi; 3.23 — K. Backe, Norra; 3.22,5 — O. Rautavuori, Soome; 3.21,5 — V. Hänninen, Soome; 3.19 — J. Wehn, Norra; 3.18 — K. Lindberg ja L. Dahlgren, Rootsi; 3.17 — H. Osborne, Ameerika; 3.16,5 — H. Hedberg, Ameerika, V. Vuorenpää, Soome; 3.16 — V. Mankki, Soome; 3.15 — L. Nummelin, Soome, O. Beg, Norra; 3.14 E. Tommelstad, Norra, J. Korhonen, E. Laurikainen, S. Hakola ja O. Heinänen, Soome, H. Pihl, Norra; 3.13 — A. Venander, Rootsi, A. Viita ja V. Hellen, Soome; 3.11 — S. Waagness ja S. Helgesen, Norra; 3.10,5 — E. Heinilä, Soome; 3.10 — F. Stabell, Norra, A. Werner, Rootsi.

Hoota kõrgus:

1.60 — S. Helgesen, Norra; 1.57,8 — H. Hedberg, Ameerika; 1.57 — O. Rautavuori, Soome; 1.56 — P. O. Andersen, Norra; 1.55 — V. Mäki, Soome; 1.53 — E. Tommelstad, Norra, A. Venander, Rootsi; 1.52,8 — J. Clarke, Ameerika; 1.52 — J. Wehn, Norra; 1.51 — K. Backe, O. Berg ja J. Hauge, Norra, G. Nielsen, Rootsi; 1.50 — F. Stabell, Norra, V. Vuorenpää, A. Janhunen, V. Hellén, Soome, K. Horne, Norra ja P. Dillén, Rootsi; 1.49 — O. Waagness, Norra; 1.47 — H. Osborne, Ameerika; 1.46,5 — J. Mattsson, Soome; 1.46 — O. Heinänen ja A. Viita, Soome; 1.45 — A. Lindquist, V. Hänninen, F. Ekman, V. Mutikainen, S. Hakola, E. Riihimäki, G. Gustafsson ja V. Hakola, Soome.

Hoota kolmik.

Hüpet harrastatakse ainult Soomes. 9.78,9 — V. Mäki; 9.60 — V. Vuorenpää; 9.58,5 — O. Kuusisto; 9.52,5 — V. Hänninen; 9.43 — O. Rautavuori; 9.42 — V. Hakola; 9.41,5 — S. Hakola; 9.37 — L. Nummelin; 9.31 — E. Laurikainen; 9.30 — V. Mankki, F. Ekman; 9.26 — Y. Ikonen; 9.24 — P. Aalto; 9.21,5 — V. Hänninen; 9.19,5 — G. Gustafsson; 9.15 — H. Kokkonen; 9.14,5 — E. Riihimäki; 9.12 — B. Fernelius; 9.10 — O. Heinänen; 9.09 — A. Janhunen; 9.07 — A. Häkkinen; 9.04 — U. Vahtera; 9.03 — V. Hellén ja T. Kuvas; 9.02 — P. Tatti.

Klausner poksinud Islaga.

(Kiri Brasiiliast.)

See oli esmaspäeval, 11. aprillil. Olin postimajas, kirjade ärasaatmisel kodumaale. Korruga hüüab keegi: „Pst, pst, hei, Raymo! Vaatan... Klausner. Seisab toredas poksipoosis, rusikad minu poole, keset postimaja suurt saali.

„Tule siia, Sind otsi kui jänest taga!“

„Lase rusikad alla, siis tulen.“

„Ah, Sa ei tule? Oota!“ Ta hakkas minule lähenema ja tegi teretamiseks kerget lõualöögi. Tahtis veel teistki teha, kuid minu õnneks sammus sel minutil üks ilus brasiillanna meist mööda, ja Ervintsi rusikad langesid kui baromeeter halva ilmaga.

Nokkisime jälle üksteist, kuni ma knock outi hirmul ta eest plagama pistsin ja trammile hüppasin. Tema järele, istub mu kõrvale ja naerame mõlemad. Siis võttis mu ümbert kinni ja patsutas õlale. „Tead, Raymo, otsin Sind juba kaks päeva taga.“ — „Andsin ju Sulle aadressi, oled Sa selle ära unustanud?“ — „Muidugi, oleks ma seda teadnud, oleksin peale võistlust Sulle intervjuu teinud.“ — „Ah so, siis Sa tahad vist, et ma jälle Sinu võistlustest onu Tammeri informeeriks?“ — „Noh, mis Sa siis arvad!“

Nokkisime ja kaklesime intervjuu honorari asjus veel veidi (ühelgi poksimeistril ei tohi ometigi intervjuueerijad puududa!)—kuni kasti „Bahia“ apelsiinide peale kokku leppisime.

Olime koju jõudnud, tee pealt veel banaane kaasa võtnud ja neid hävitades laua taha istunud.

„Mul on see au, eks-poksimeister!“

„Oota“ — ja ise õgib suure suuga edasi, banaanihunnik aina kahaneb.

„Très bien! Kirjuta nüüd!“ Ise aga pahvatab naerma, kas või lõhki, kõht vibiseb omal kui Tallinna tramm. Viimaks saime tegeliku alguseni.

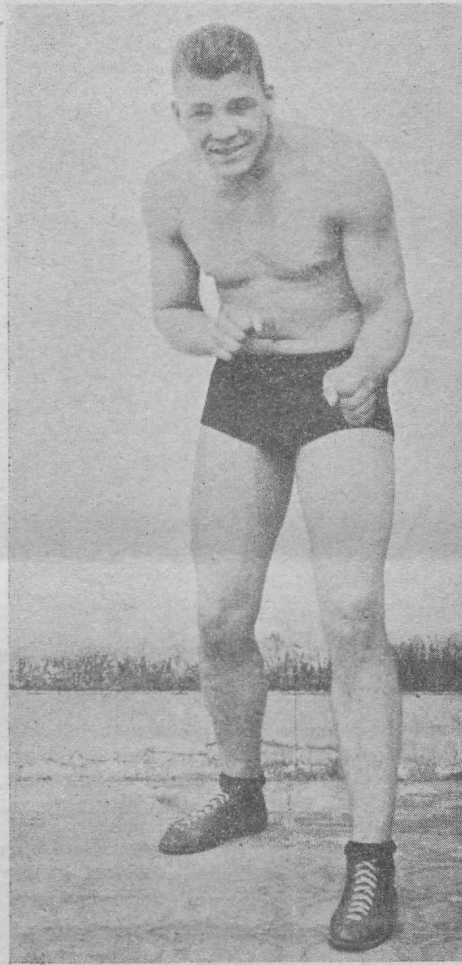
„Mul oli poksikomisjonilt määratud võistlus 9. aprillil, kell 9 õhtul Teatro Colombos, Sao Paulos. Vastane Argentiina neeger Isla, kes kaalus enne võistlust 98 kg. minu 85 kg. vastu. Võistluses 6 roundi, knock outini.

Enne võistlust olin ma oma manageri insener Sireni villas, kus ka mina elan, õige lõbusas tujus. Ins. Siren mängis flöödil, mina saatsin gitarril. Mäng läks aina B-mollis. Olin unustanud täiesti eelseisva võistluse. Ei teadnud isegi, mida see ükskõiksus tähendas. Alles kell ½9 istusime autosse ja kihutasime Colombo poole, kuhu jõudmisel minu sekundant, tuntud Lage, tegi veidi massaashi. Jäin külma rahuga jõuproovi hiigla argentiinlasega ootama.

Jõudis aeg, olime mõlemad ringis. Sekundandid askeldavad lihaste kallal. Gong — viskame mantlid. Tervitame korralikult. Hakkasin kohe suurt Islat atakeerima, kuid nimetamisväärt lööke polnud. Hoidsime jõudu edaspidiseks.

2. round. — Läks hoogsalt. Tegin järjekindlalt lööke südamele. Ühe kena swingiga tabasin Islat kaelasoontele, kus tal kohutav „pomm“ kerkis. Kombineerisime mõlemad, tähtsusetult.

3. round. — Olin täitsa värske veel. Jagasime läbisegi, matsud aina käisid. Isla läks äkitselt ägedaks, tormas peale ja virutas, kuid klintshides lõpetasin ta

Ervin Klausner.

ägeduse löögiga sinisele pommile, mille järele valu Islat taltsutas.

4. round. — Algas kohe äge kloppimine. Ei olnud aega silmigi pilgutada. Ja enne gongi virutas Isla ühe sirge paremaga mulle keset nägu. Tundsin kui viibiksin oopiumi vingus, juba laulsid linnud võluvalt, kuid nende sirinast kõlas üle gong.

5. round. — Vaheajal toibusin saadud mürakast. Round algas masinliku tempoga. Peksime ja vehkisime kui hullud, kumbki ei tahtnud alla anda. Äkki hüppasin nõõridele. Isla tormas metsikult peale. Hüppasin eest ära ja Isla rusikas lendas nõõride vahelt läbi. Ise andsin talle samal hetkel hea vopsu paistetanud kaelale, siis teise käega kõhtu, kuid hiiglane kannatas kõik välja.

6. round. — Oli samuti masinlik hoopide sadu. Klintshisime harva. Rahvas, keda saal täis, oli hasardis, karjus, möirgas.

Võistluse lõpul kutsus kohtunik meid mõlemaid ringi keskele ja teatas, et võistlus lõppes viigiga, olgugi et punktidega seisin ülekaalus — matsh oli knock outi peale välja kuulutatud.

Loen seda võistlust enesele tehniliselt kõige paremaks, mida seni näidanud olen. Seda tõendas ka poksikomisjon, ja nähes mu kiiret edu, lubati mulle iga kuu järjekindlalt võistlusi korraldada.

Arvan, kui omaksin sarnase suure kasvu ja tugeva keha kui Isla, siis võiksin kas või praegu Dempsey'le või Tunney'le väljakutse teha. Kuid et ma seda ei oma ja ka liig noor olen, siis arvan paremaks siin väikseid kuulsusi kloppida ja ennast sellega tulevikuks ilmameistri tiitlile valmistada, mis minu igatsus on. Tahan, et Eesti ni-

mi saaks kuulsaks ja mu väikse isamaa sinine-must-valge lipp lehviks kõrgel, auks sellele väiksele rahvale!“

Kallid kodumaa sportlased, uskuge — need olid ilusad sõnad, mida Ervintsi tites, mul tuli rõõmust vesi silmi. Surusin kõvasti ta kätt ja julgustasin teda tuleviku sammudeks.

Julgust! Jõudu! Edu!

Soe käepigistus kõigile kodumaa sportlastele ja sportlannadele!

Raymond Pöder.

Sao Paulos, 11. aprillil.

Tsheehhoslovakkia—Ungari 4:1.

(E. Spordilehe Praaga kaastööliselt.)

Kolmas kohtamine Tscheehhoslovakkia ja Ungari rahvusmeeskondade vahel, mis 24. aprillil Praaga Sparta väljal aset leidis, lõppes tscheehhide suurejoonelise võiduga. 1925. a. olid Praagas tscheehhid võitnud 2:0 ja 1926. a. Budapestis ungarlased 2:1.

Ungari, kes nädala eest Viinis 0:6 kaotas, oli nüüd nõrku kohti asetanud värske jõududega. Tscheehhoslovakkia on aga praegu väga heas konditsioonis, kuna ta hiljuti oli ka Belgia ja Austriat võitnud võõral pinnal ja mänginud Itaaliaga viigi. Tagajärg Ungari vastu oleks veel suuremgi olnud, kui vahekohtunik mitte kahte reguläärset väravat ei oleks tunnustamata jättnud.

Ungari meeskonnas nähti küll kena üksikmängu, kuid ükski mees ei olnud neil nii suurejooneline, kui näit. Steiner oma tacklinguga, Kada palli juuremänguga, Planicka väravas ja Svoboda kõvade ja kindlate löökidega. Tscheehhi kaitse oli sõna tõsisel mõttes betoon. Steiner oli Ungari tormajatele tõkkeks, millest nad kaunis harva üle said. Temale oli heaks partneriks Pernner, kiire stardiga ja ennastohverdav. Üle hulga aja esines jälle Kolenaty, kelle ülesandeks oli hoida Ungari kiiret äärt Kohuti, — ja võib öelda, et ta oma tööga valmis sai, küll katsus ungarlane kõiksugu trikke tarvitada, aga ükski ei läinud tal täide. Nagu alati oli Kada ka seekord, peale haigust esmakordselt esinedes, oma meeskonna juhiks ja hingeaks. Ka Cipera sai Kada kõrval hästi Ungari ääre hooldimisega hakkama.

Eduvõit meeldis kõige paremini Svoboda, kel hea dribbling ja kindlad löögid. Esimesel poolajal lõi ta värava sarnasel kombel, et teda praegu võib kindlasti parimaks tscheehhi shooteriks pidada. Hea oli edurivist veel Puc, kes tihti oma trikidega kuulsas Fogl III segadusse viis. Esimesel poolajal sai ta vigastada ja ta asetäitjaks tuli Sima, kes aga Puci kohta hästi ei täitnud. Silny oli esimesel poolajal keskpärane, kuid läks teisel poolajal hoogu ja näitas, et ta parim tscheehhi keskormaja on.

Ungari väravaaht näitas kena mängu ja päästis oma meeskonna katastroofilisest kaotusest. Fogl II on tuntud kui ekstraklassi back, kuid ta on peale kõige toores ja oleks pidanud kindlasti mängust väljaheidetud saama. Hungler oli tema kõrval hea. Nõrgem osa Ungari meeskonnast oli edurivi, rahuldasiid ainult tiivad. Pataky ei läinud ta kuulus dribbling hästi korda, Meszaros eriti välja ei paistnud. Danil ol'd küll head löögid, kuid Planicka hävitas neid. Meeldisid ainult ääred Kohut ja Obitz, viimane lõi ka ungarlaste auvärava.

Tscheehhide heaks lööb esimese värava Puc 16. min. 24. min. atakeerib Fogl Puci määrustevastastelt, penaltyst lööb Steiner 2:0 36. min. õnnestub Svobodal 25 mtr. kauguselt hiigelöögiga 3:0 saavutada. 4. min. pääsevad ungarlased Opatal läbi auväravani Kohuti kaunist söödust. 49. min. lööb Silny volleyga 4:1.

Viimane Zvicker oli vahekohtunikuna keskpärane. Näis ungarlasi siiski sümpatiseerivat.

S. Brisk.

— Praaga võitis jalgpalli linnavõistlusel Budapesti 2:1.

— Penarol pühitses Euroopas oma esimest võitu, lüües Frankfurdi Eintracht 3:1 (1:1).

— Viini Hakoah sai Ameerikas Filadelfia koondusmeeskonnalt 1:2 (0:2) lüüa.

— Vrsovice, kes Austraaliasse jalgpallireisile läks, mängis tee peal Tseilonis Colombo sõjavämeeskonnaga 4:2 (1:0).

— Mussolini on annetanud 25.000 liiri jalgrattavõitluse korraldamiseks ümber Itaalia.

— Ritola jooksis 5000 yardi 13.29,8, mis uus maailmarekord.

Sport löi väikeseltse 6:2.

H. Mikase foto.

Spordi uus kesktormaja E. Einmann tuiskab väikeseltside backide hulgas. Paremalt ruttab Tipner saagile.

Eesti jalgpallisport ei näita esialgu tänavuseks kuigi roosilisi perspektiive. Nõrgale avamängule TJK — Merkur järgnes samastiilne Sport — väikeseltsid. Ometi oodati aga Spordilt rohkem ta üle kuu aja kestnud treeningu tõttu. Pakutu oli aga õige kahvatu ja andis koguni alavormis mängivale koondusele võimaluse esimesel poolajal triumfeerida. Nii halba mängu ei ole väikeseltsidelt veel näha olnud, ta tuusad Fisherid, Kasberg ja teised siplesid kui kanad takus ja Fiskari hoobid tabasid sagedasti ainult õhku. Märkimist väärivad ainult kaks Reintami üksikaktiooni, mis Reinfeldti ja Silbergi maha raputasid ja kenad väravad andsid.

Sport näitas võrdlemisi head füüsilist konditsiooni, mis treeningu vilil, kuid mis puudus, oli mõttetöö — kombinatsioon, tegevuse kava. Ka tuli mitmel mehel selgelt ilmsiks kangus, paendumatus, ja kas siin enam Mallygi avitada suudab, on küsitav — mitmele mehele kuluks vast hoopis Steinachi.

Sport oleks oma algkoosseisu eduriviga Maurer-Paal-Läll-Karm-Üpraus vast kuivale jäänudki, kui mitte poolkaitsjad olukorda ei oleks päästnud. Nimelt nägi teise poolaja edurivi järgmine välja: Maurer-Reinfeldt-Einmann-Läll-Üpraus. Liini tuli elavust ja jõudu, mis tavalised puntrad värava all laiali kiskus ja kaugelöökidega vastake kantsi alused õonestas.

Esimese värava saavutab Sport siiski ainult penaltyst Kasbergi juhuslike käe eest, kus Einmann palli nurka platseerib. Siis lööb keskpoolkaitsjaks tulnud Silberg kaugelt 2:2. Võiduvärav jääb juba Einmanni toimetada ja 4:2 jookseb Oss palliga võrku, mis Kasbergi tagasisöödust oli saepurule peatuma jäänud. Reinfeldt saavutab 5:2, kuna sündmust kroonib Einmann kauni volleyga 5:2, — missugust oma stiilsuse poolest seni vist ükski Eesti forvard veel näidanud ei ole.

Vilet puhus H. Räästas, Kalev.

—217,5 kg (esivõistl. ei võistlenud); 2) R. Teitelbaum (Sport) — 80+77,5+105=262,5 kg (esiv. 252,5 k); 3) Jean Haitov (P. Tervis) — 65+72,5+85=222,5 k (esivõistl. ei võist.).

Keskkaalus: 1) V. Noormägi (N. Võitleja) — 87,5+97,5+120=305 kg (esiv. 305 k); 2) J. Vaakmann (N. Võitl.) — 77,5+80+107,5=265 kg (esiv. poolraskekaalus 257,5); 3) T. Svetkov (P. Tervis) — 65+72,5+90=227,5 kg (esiv. ei võistl.).

Poolraskekaalus: 1) O. Luiga (Tall. Kalev) — 95+82,5+127,5 (uus Eesti rekord) =305 kg (esiv. 297,5 k); 2) H. Adamson (S. Kalju) — 87,5+80+117,5 (Pärnu maak. rekord) =285 kg (esiv. ei võistl.).

Raskekaalus: 1) A. Luhaäär (Sp.) — 102,5+95+135=332,5 kg (esiv. 310 kg); 2) Raag (Sp.) 95+85 — loobus haiguse tõttu (esiv. 340 kg).

Võistlejatele jagati hinnalisi mälestusi ja diplome.

Võistluste favoriidiks võib pidada Luigat, kes ainukesena parandas tema enese käes olnud Eesti rekordi kahega tõukes 2,5 kg võrra ja igas tões esivõistlusest saadik 2,5 kg võrra oli edenenud. Ka 130 kg oli Luiga poolt kahel korral sirgetele kätele tõugatud ja ainult juuksekarva võrra puudus fikseerimisest. Kask oli jälle kord tujus, nagu ta seda ikka on kodus tões. Rekordid olid kõigis kolmes tões kaalul, kuid jäid seekord siiski tulemata. Kiisk on tublisti edenenud; tema tõuketagajärg 110 kg märgiti Pärnu maakonna rekordiks. Ka Teitelbaum oli selles kaalus parem, kui esivõistlustel, kuid vajab veel tublit tööd, eriti kahega tõukes. Noormägi kavatses seekord võistelda kerget kaalus, seepärast näljutas end enne võistlusi ja ei võtnud ka kogu reisil muud suhu, kui ainult oma tehtud veini (jälle omapärane meetod!), kuid kaalumisel võistluspäeval selgus, et siiski veel 7 naela raskem on, ja nüüd algas söömine. Kuid näljutus ja järsk liigsöömine ei jätnud oma mõju avaldamata, muidu oleks võinud oodata surumisrekordi parandust. Vaakmann võistles seekord keskkaalus, millise kaalu mees ta õieti ongi, ja näitas jälle edu. Tempotõsted — rebimine ja tõuge — on tal kahjuks veel tehniliselt nõrgad; nende paranemisel võib temalt loota tunduvalt paremat. Üle tüki aja võis võistlemas näha jälle Sindi Adamsoni, kes vaatamata vähese harjutuse peale, sümpaatilise tagajärjeni küünis ja kahega tõukes Pärnu maakonna rekordi püstitas. Adamsonil on jõudu ja ta tõstab energiliselt, kuid kahjuks veidi räpakalt. Ta peaks siiski püsivamalt harjutama. Luhaäär on jälle hiilgevormini jõudnud ja edeneb peale kerget haigust jõudsasti. Omakorda oli seekord Raag haige; ta oli vist sõidu peal külmetanud, ja parajasti võistluse ajal lödises kerges palavikus. Mõne tõe järele loobus võistlusest.

Võistluste korraldus oli iseenesest kõigiti rahuloldav; kuid ühest asjast ei saa vaikides mööda minna: väljapoolt sõitnud võistlejatele olid jaamas vastas ainult mõned vanemad tõstjad (M. Tamm, Olei j. t.), kuna Sindi Kalju ametlist esitajat, kes oleks juhatanud võistlejatele korteri, otsis silm asjata. Ka võistlejate Pärnust omnibusiga Sindisse viimise ja tagasitoimemise eest ei arvatud tarvilikuks hoolitseda, olgugi, et see olude tundmatuse pärast võistlejatele õige tülikas osutus. —g.

Tõstjate võimed kasvavad.

Üldiselt heal tasapinnal Eesti ja maakonnarekorde.

Peab tunnistama: tihedam võistluste korraldamine — seisukoht, millele asunud Olümpia meeskondade hooldajad, vähemalt tõste-hooldaja, — on osutunud parimaks abinõuks meeste vormis hoidmiseks ja arendamiseks. Muidugi tuleb ette juhu-seid, et üks või teine tõstja, kas haiguse pärast või ajapuudusel treeningust eemale jäämise tõttu oma endiste saavutustega võrreldes ajutiselt vähe tagasi läheb, kuid üldine tõstjate võimete tasapind on viimasel ajal iga kuu peetud katsevõistluste tagajärjel sihikindlalt tõusnud. Õige on kahtlemata ka see seisukoht, et neid võistlusi peetakse vaheldamisi igas linnas, kus leidub tõstjaid ja kus seltsid võistluste korraldamiseks on nõusolekut avaldanud. Sellega saavutatakse mitu sihti: kõigepealt ei muutu niiviisi katsevõistlused olümpia kandidaatidele üksluiseteks, tüütavateks, teiseks võimaldab see komme tõste-tehnika õppimist ja osavõttu suurematest võistlustest ka kohalikele algajatele, kolmandaks on sarnased provintsis peetavad võistlused parimaks propaganda abinõuks ja ergutajaks üldse spordile, eriti aga tõstesportile, ja lõpuks tasub see viis ennast ka ainelisest palju paremini, kuna provintsis peetavatel tõstevõistlustel on harilikult palju rohkem pealtvaatajaid, kui Tallinnas.

Viimased katsevõistlused tõstmises peeti läinud laupäeval Sindi alevis, kus leiduvad mõned Eesti paremad tõstjad, nagu Kiisk, Kask, Adamson j. t. Võrdlemisi avar seltsi saal oli pealtvaatajaid otsast otsani täis. Kõik kordaläinud tõsted võeti nende poolt elava käteplaginaga vastu, kuna Tallinnas harilikult selle au osaliseks saavad vaid rekordide püstitajad. Eriti helded näisid mõnelele tõstjatele oma kiitust jagama olevat kenad Sindi neid, ja selle tagajärg oli, et noori kangelasi tuli lõpuks läbipuuritud südametega poolvägisi Sindist äraviivale omnibusile asetada.

Võistlused avas sekretär hra Ed. Soovik ja Sindi Kalju nimel tervitas hra Fr. Raadike. Peakohtunikuks on Pärnu raskekaalu tõstja M. Tamm, teisteks kohtunikkudeks — samuti asjatundjad mehed, tegelikud tõstjad. Võistlusi peetakse olümpiaadi kava järele, s. o. kolmes kahe käega tões, järjekorras — rebimine, surumine ja tõuge. Tehnilised tulemused on järgmised (võrdluseks lõpul esivõistlustel saavutatud kogusummad).

Sulgkaalus — võistles ainsa mehena A. Kask (Sindi Kalju) — 77,5+80+105=262,5 kg (esivõistl. 252,5 kg).

Kergekaalus: 1) K. Kiisk (Sindi Kalju) — 85+72,5+110 (Pärnu maak. rekord)

Kolmikihüppe tehnikast.

Kolmikihüpet harrastatakse meil Eestis võrdlemisi rohkesti, kuid peale ühe või paari erandi on hüppajate keskmine tasapind vast allapoole keskpärase. See on tingitud kolmikihüppe tehnika nõrgast tundmisest.

Toome kolmikihüppe kirjelduse kahelt tuntud spordipedagoogilt, mis meie hüppajatele võiks mõningaid uusi näpunäiteid anda.

Saksa treener R. J. Hoke kirjutab kolmikihüppest:

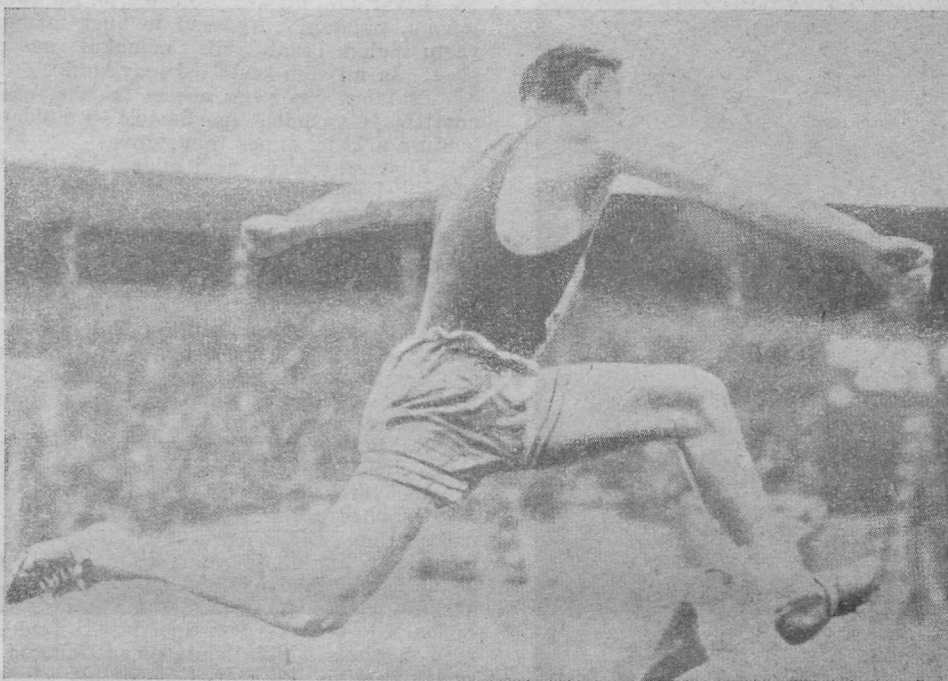
Kolmikihüppel on kaugushüppega sarnanevaid momente. Hoovõtt on sama ja üksikute hüpete sooritamine on sarnane puhta kaugushüppega. Hüppaja hüppab kiireimalt jooksult kahe lühendatud viimase hoosammu järel hüppelaualt ära, teeb õhus jalgedega kääriliigutuse ja langeb maha jälle ärahüppe jalaga. Nüüd algav teine samm on ainult venitatud astumissamm, mille lõpul jalg energiliselt maast lõpuhüppele tõukab. Viimase sammu järel kukutakse maha juba mõlemale jalale.

Kolmikihüppe treeningu eesmärk on teatud harmoonia saavutamine nendes kolme hüppesse; ükski liigutus ei tohi järgneva arvel sündida. Hüppaja peab teadlik olema, et keha teataval määral hoo-liigutustega edasi kistakse. Seega peavad jalgade ja käte liigutused täielikult üksteisse üle minema. Vähemgi vastuliigutus käte ja jalgade vahel pidurdab edasiliikumist. Seda rütmi või harmooniatunnet ei ole sugugi nii raske omandada, nagu paljud väidavad. Hoolsa ja tähelepaneliku treeninguga on ta peagi luus ja lihas.

Kuna kaugushüppes võimalikult kõrget lennukaart püütakse saavutada, ei pea kolmikihüppel edasikiskuvad, s. o. esimesed kaks sammu, tarbetult kõrgeid olema. Mikspärast? Tarbetult kõrge hüppe tagajärg on, et hüppaja jalg põvelihikmest kokku vajub, s. o. vastav hüppejalg ei suuda keha raskust välja kannatada ja vajub kokku, mis sagedasti hüppe lõpuleviimisegi võimatuks teeb. Soodne ärahüpe on aga siis ainult võimalik, kui jalg otstarbekohase nurga all (võimalikult väike pae-nutus) maad puutub. Iga üksik samm peab teataval määral hoovõtt järgmisele olema. Ka toob hüppamine liiga kõrgele sagedasti vigastusi.

Esimesed kaks sammu peavad seega vastavalt kõrgeid ja pikad olema ja ei tohi edasiliikumist kuidagi pidurdada. Ainult kui mõlemad esimesed sammud kooskõlas seisavad, võib pikk lõpuhüpe aset leida.

Kui pikad peavad siis üksikud sammud hüppel olema? Kogemused õpetavad, et esimese sammu viimasest ainult veidi pikusega erineb, teine aga $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ võrra esimesest lühem on. Kui üksikud sammud ei harmoneeri, on hea hüpe täielikult võimatu. On näit. esimene samm liiga pikk, kaob tervest hüppest kiirus ja järgmised sammud ei suuda eelmisele enam tarvilises vahekorras järgneda. Kui jälle esimene samm liiga lühike tehakse pika teise sammu saavutamiseks, ei saa kunagi lõpuhüpe hästi välja tulla. Hüppaja peaks sel juhul teise sammu peale liiga palju energiat mahutama, millest tal siis lõpuhüppel puudus tuleb. Lõpuks on veel võimalik suhteliselt pikka teist sammu soovitada, kuid mitte lõpuhüppe arvel väljaantava energiaga.

Rootslane Nilsson kolmikihüppes.

Samuti on ekslik, kui kaks esimest sammu pikad tehakse. Kui need näit. 10 meetrit kokku välja teevad, tuleb arvesse võtta, et ainult esimese klassi hüppaja selle järel korraliku lõpuhüppe suudab teha. 14 meetri hüppaja võib vast kahel esimesel sammul 9—10 meetrit saavutada, kuid siis jääb tal viimaseks õige vähe jõudu. Hüppe vormeerimine on õieti võttes individuaalne, kuid ikka tohiks otstarbekohane olla, kui 14 meetri hüppaja oma hüppe järgmiselt vormeeriks: 5.20+3.60+5.20=14.00. Ikka tuleb tugeva lõpu peal mõelda.

Soome olümpiatreener H. Lahtinen kirjutab oma uues spordiõpetuses „Urheilutaito“ kolmikihüppe üle järgmist:

Hoog: Hoovõtmisel tarvitatakse kahte hoomärki, üks 12—15 mtr. hüppealgist ja teine 10—13 metr. eelmisest ehk 22—28 mtr. hüppealgist. Lisaks pannakse vahel veel kolmaski märk 7—10 mtr. kaugusele esimesest. Märgid pannakse ikka tõukejala kohta. Alguses võetakse hoogu aeglaselt, kuid jõudes 22—28 mtr. märgini, võimalikult suure kiirusega. Hüppealgile peab jalg täielikult hoolt tabavalt sattuma. 2 sammu enne äratõuget tasandatakse hoogu ja valmistatakse äratõukeks. Tõukejal asetatakse hüppealgile kannaga ees.

Hüpped: Esimene hüpe tõugatakse ette ja madalalt. Vaba jala põlv heidetakse ette. Tõukejal on tõuke järel lõtv ja seisab õhus nii, et kand ulatub istumislühase ligi. Maha laskudes sirutatakse tõukejal kannaga õieli jälle ette, kuna vaba jalg jääb teha. Vahetussammu võtmiseks veetakse taha jäänud jalg jõurikkalt ette, põlv kõrgel, säär perpendikulaarselt maaga, allatulek jälle tervele jalatallale. On suur viga, kui jalg vahetussammul heidetakse ette sirgena, pingutatuna, sest siis tuleb samm lühike ja tuim.

Kolmas samm on kui kaugushüpe: vaba jalg heidetakse võimalikult tugevasti ette ja käed üles. Laskudes sirutatakse käed ja jalad ette.

Tavalisemad vead:

1) esimene hüpe tõugatakse liiga kõrgele, millega hüpe tuleb liiga pikk; hoog

katkeb ja jalg ei suuda enam teist hüpet sooritada;

2) vahetussammul õiendatakse jalg ette sirgena. Tagajärjeks on lühike teine samm;

3) ei võeta vahetussammu küllalt mõdukalt, vaid lüüakse lõpuhüppeks jalg liiga kiiresti maha. Selle tagajärjena on muidugi ka lühike teine samm.

Kolmikihüppajale sobib kõrvalaladena harrastada kõiki sporte. Harjutustel tuleb panna rõhku pikka keskmise sammu saavutamiseks, kuid nii, et see hoogu ei kahanda. Hea harjutus on jooksurada mööda harjutada vaheldamisi jalgedega kolmikihüppe kahte esimest sammu. Põlve- ja põialiikmetele kulub ettevalmistavat koduvõimlemist, milleks võib harrastada ühel jalal hüplemist varvastel, puudutades kannaga ainult kergelt põrandat. 100—150 hüpet aitab korrada selleks harjutuseks.

Kolmikihüppajal jätkub harjutamisest 3—4 korda nädalas — kaks korda kergemini ja üks kord 10 täit, jõurikkast kolmikihüpet.

Läti kiri.

Läti rahvusmeeskonna treeneriks on palgatud Karl Kurz (Viini Simmering), kes lähemal ajal Riiga jõuab. Ta palk on 125 doll. kuus.

Läti rahvusmeeskond kaotas 1. mail Liibavi Olümpijale 2:3 (0:1), kusjuures üks liibavilaste värav oli saavutatud 11 meetrist. Rahvusmeeskond oli seekord juhustest mehest kokku seatud, kes ainult võimalust leidsid Liibavi sõita: Greble; Lazdins-Kundrats; Bolshakovs-Berzins-Vende; Abrams-Strazdinsh-Sheibelis-Pavlovs-Bluzmans.

Riias mängisid 1. mail A klassis: LSB — Amateurs 1:1 (1:0), LNJS — Makkabi ja Hakoah 4:2 (2:1), Unions — JKS 3:1 (2:1). Makkabi ja Hakoah ühinevad üheks meeskonnaks.

Poksikatsevõistlustel lõi kõrbeskaalus Misjunas Usijeitshi, kukk-kaalus Kraucs-Kaplani ja kõrbeskaalus Misjunase, kergekaalus Everts — Puga't ja sulgk. Lut'i; kergekeskkaalus Mikiparis — Lillnurmi, keskkaalus Zvicevitsh — Rii'i.

Euroopa poksivõistlustele Berliini sõidab Läti vähemalt 3 meest.

Ad. Plum.

— Nacional Montevideo mängis Ameerikas Fall Riveriga 1:1. Olümpia meistri värava lõi Castro.

— Dempsey võttis vastu Tex Rickardi ettepaneku matshiks Paolinoga juuli keskpaigas. Võitja kohtab Delaney-Sharkey paari võitjaga, et Tunney vastu astuda.

Juhannes Killipi nädalaringvaade.

Visiit staadioni.

Eesti 1927. a. meister-naiskond korvpallis — ÜENÜTO. Seisavad S. Viksten ja L. Truu, keskel H. Zander ja H. Eisenschmidt, istub J. Pirss.

Ta on käes. See kevade ikka. Arvasin esteks, et ei tulegi teine tänavu, aga ikka näe, tuli. Juba on kõik kohad pääsukeis täis mis hirmus ja kraadiklaas näitab päikese käes alati oma kakskümmend Celsiust. Põõsad on juba rohelised ja puie knosplid ärgitavad iga päev lahti lüüa. Pole muud kui laula et: Tär Mai ist jekommen, või kuidas ta oli.

Spordiplatsid on kuivalt rahvast täis ja naelkingade hind olla börsil kohutava kiirusega tõusnud. Kalevi väljal on juba odasid ja kõrgushüppelatte lõhutud, nagu ühel korralikul spordihooajal ikka, kusjuures esimese oda purustas Lehtmets ja esimese kõrgushüppelati nende ridade kõige alandlikum autor. Sai küll Kalevi Tavasti käest sõimata, aga vai see lati terveks tegi. Odal pole midagi, odavarrest saab häid teatejooksu pulke, aga latitükkidega pole muud, kui küta ahju. Ja suvel pole ahju, mida küta.

Eelolev kergejõustiku hooaeg ähvardab õige veriseks kujuneda. Tammer on juba 14 ja Neumann oma kolmteist ja pool kuuli tõuganud, Rahn ihub hammast seitsme meetri peale, kauguses muidugi, ja teistel meestel on kah iga oma ots. Isegi vana Kiilim on oma kondid lahti sulatanud ja kavatses esimese järgu spordimärgi ära tuua. Ja toob kah.

Tartu mehi ma ei tea, mis nad teevad, üks neist kirjuta Kilogramm isegi. Pärnus mängitakse muidugi ping-pongi ja Poolak murrab vastaste käeluid.

Eelmise numbril Pärnu kirjas muud polegi kui et: see ja see läks Poolakiga mängima, kuid nikastas (või väänas) käe ja loobus. Enne oli mänginud see ja see ja kah käe välja väänanud ja loobunud. Nii, et see mees, see Pollak ikka, on selle pingpongi jaoks ühe toreda krutsika leidnud. Nii saab ju alati võita. Ja Pärnu kaotajad on üks ajast mahajäänud rahvas — ei mõista teised protesteeridagi. Vott võtke Tartu eeskujuks! Lugege kas või eelviimast Kilogrammi kirja, kus seisab üliõpilaste võistluste kohta, et E.Ü.S. võitis Ugalat, aga Ugalat andis protesti sisse. Liivika võitis E.Ü.S.'i, aga viimane protesteeris, Ugalat võitis Liivikat aga... jne. jne. jne. See protesteerimine on üks tore asi. Meie spordimäärustes peaks sellele aukoht antama, sest kuidas võib üks korralik sportlane ilma protesteerimata võistleda? Nähtavasti on kõik suured piibli vennad, sest piib-

lis seisvat kah, et: kes protesteerib, see saab. Uue mängu, muidugi. Aga kui ta uues mängus kah vastu muhku „saab“, siis muudkui uus protest sisse. Ja nii võib kesta asi igavikuni.

Igatahes üks väga noobel taktika, eeskujuks noortele ja vanadele sportlastele — kuidas peale kaotuse mitte ei pea toimetama.

Viimasel ajal on meil midagi käärimas. Paaril-kolmel möödunud päeval olid lehed täis töölist-sporti. „Päevaleht“ võttis sõna töölist-sporti kohta ja tegi selgeks selle liikumise tarbetuse. Selle peale vihastasid „Rahva Sõna“ mehed nii, et kahevõerulise vastuse kirjutasid. Just sellest ma tahtsingi veidi kirjutada. Artikkel hakkab peale õige viisakalt. Alguses räägitakse „lugupeetud suursportlasest H. T.-st.“ Siis aga on artikli kirjutaja nähtavasti vihasemaks läinud ja kirjutab lihtsalt H. T. Paarkümmend rida edasi seisab juba „selane härra nagu on seda H. T.“

Kahju, et artikkel nii ruttu lõpeb. Muidu oleks olnud veel: „kodanline vereimeja H. T.“ ja „neetud verekoer H. T.“

On ühed naljaninad küll need sotsid või kes nad seal on. Töölist-sporti ühing „õieendab“ Päevalehes H. T. artiklit ja vannub jumalakeeli, et nende ühing on juba astunud samme Eesti spordi keskkliitu astumiseks. Sellesama päeva Rahva Sõnas jälle öeldakse, et: Sportlased! Teid ei sega need vassimised, teie leiote omad ühingud nüüd veel kiiremini. Piirjooned on küllalt selgelt tõmatud. Kokkulepet siin olla ei saa (minu harvendus. Juh. K.) Seepärast iga mees omale kohale! Jõuame järele vähemalt naabermaade töölistele.“

Saagu siit aru kes saab, mina mitte. „Peale selle liputatakse veel n. n. „rühmspordiga“ See peab vist see kont olema, millega seniseid „rekord-spordi“ vastaseid juure meelitatakse. Ma küll just suur piiblimes ei ole, aga siin tükib vägisi huuletele piibli sõna: Jssand, anna neile andeks, sest nemad ei tea, mis nad teevad.

Ei saa ikka asutada arstide seltsi need, kellel arstikunstist aimugi pole, veel enam, need, kes enne suure arstikunsti vastased on olnud. Asutagu parem üks P.K.V. „rühmspordi“ osakond.

Lex Klumberg andis kergejõustiku kursantidele kõva käsu, mitte kunagi lühikesis pükses treenerida. Rääkis, et Ameerika sportlaste sääred üldse päikest ei nägevat muidu kui võistluste ajal. Ja mul tuli siis Tallinna-Helsingi kergejõustiku linnavõistlus meele. Seal olid kah kõik soomlased puha valged nagu paber. Meie omad aga Piritall pliekimisest ja paljate säärttega platsil tõlgendamisest pruunid kui Kave schokolaad. Võib olla, et sellepärast ongi soomlased meist kange-mad. Eks proovigem meie kah nii!

ÜENÜ „Hõimla“ osakond (Tallinnast) on käinud Kurnal sealse haridusseltsiga jalgpalli loomas ja saanud peksa 6:0. P. K. V. ordu juhatuses oli see asi harutusel, kus jõuti otsusele, et sihukesed mehed P. K. V.-ssegi ei kõlba. Sest meile tuleb palju paremaid mehi. Kiilimigi lubas tulla, kui spordimärgi norme kätte ei saa. Peale selle on ordule uus osakond asutatud ka Tondi sõjakoolis. Seal on praegu eksamiajad.

Nagu ma juba alguses ütlesin, on juba kevade. Ja kevade järgi tuleb suvi. Siis tuleb sügise, talv ja jälle kevade. Aga selle kevade järele ei tule suvi, vaid tuleb olümpiaad. Ja see olümpiaad, see ligineb meile kui ähvardav tont, kui lõhkemisevalmis Mars. Meil on vanast ajast juba kauniks kombeks saanud kõike hiljaks jätta. Kui nüüd olümpiaadil jälle üks suur fiasko tuleb, siis öeldakse jälle, et sa jumal küll, polnud ju aega valmistada! See üks aastake, mil vähegi treeningut teha sai! Oleks pidanud enne algama! Ja nii kaevatakse kolm aastat ja siis märgatakse suure hirmuga, et olümpiaad on jälle juba kuklas! Siis muud, kui suure rabinaga kari mehi kokku ja harjutama. Ja kui siis olümpiaad ebaõnnestub, siis... jne.

Tõstkem oma silmad üle lahe põhjapoole, kus tehakse vähe kára, aga üpris palju villa.

Juhannes Killip.

Rändamishaigus Uruguais.

Uruguai tuntumaid jalgpallimeeskondi on haaranud rändamise palavik. Penarol on Euroopas, Nacional Põhja-Ameerikas, Wanderers Brasiilias, Rosarino Central Tshillis, ni et liit selle tõttu isegi esivõistluste alguse peab edasi lükkama. Samaaegselt tahab Uruguai ka paremaid Euroopa meeskondi oma kodus võistlemas näha ja peab läbirääkimisi Celta-Vigo, DFC, Praaga Sparta, Vienna ja Barcelonaga.

Mul oli kombeks suvest tuua ohkeid, täis ootust igatsemaid ridu, kuid nüüd ma ütlen — käen on pidu kesk päevi päiksekullarohkeid.

Kes luuletai, sel lõrin-lirin kuuvalgel pargis mahe kuulata, — ma sportlane, end staadioni tirin ja talvist tolmua tahaan tuulata. Kuis muld on ringtele värskelt kobe ja muru neitsilikult õrn! Nüüd ahmi värskust, õhku, kops ja põrn, kes kaasa mul ei tule — tobe! Kui nauditavalt koksirada nõtkub ja iga kärsituma tõuke rütmi sulatab, kui rekordsammuks jalg end ulatab ja silerullilt pinda ahnelt sõtkub. Ju rahvammast unistab tribüün, kui möödun tast ma värskel rammul, kes täidaks kõmiseval tammul too kohtupaiga oodatud revüün, kes päästaks võimsalt valla tunderaju, kus hõisked, nutt ja need ja rõõm, kus kirekehval kodumaal on ainuehtne lõõm ja park vaid vastaks võpatades kaju. Ma ütlen: kõik siin ootevalmid, et tramm vaid kokku kannaks rahva ning sportlasere võiduvahva, küll ma toon kohale ka loorberid ja palmid!

V—a.

Saksa hooaja avamisel

Dresdeni spordiliidu võistlustega, näidati hoolsa talitreeningu järel häid tagajärgi: 100 mtr. — Körnig 10,9; 200 mtr. — Malitz 23,0; 400 mtr. — dr. Peltzer 51,8; 1500 mtr. — Schoemann 4,16,8; 5000 mtr. — Dieckmann 16,08,0; 110 mtr. — Steinhart 15,9; 4×100 mtr. — Phoenix, Karlsruhe, 42,9; ketas — Hänchen 43,91; oda — Zimmermann 58,77.

Ameerika sise-ujumisesivõistlustel

näidati aprillis järgmisi tagajärgi: 100 y. — 1. Weissmüller 51,4; 2. W. Spence; 3. J. W. Hall. 220 y. — 1. Weissmüller 2,10,8; 2. G. Kojac; 3. H. Glancy. 500 y. — 1. Weissmüller 5,28,4 (maailmarekord); 2. H. Glancy; 3. A. Zorilla. 220 y. rinnuli — 1. H. Spence 2,47,6; 2. Brainerd; 3. R. Peterson. 150 y. selili — 1. Kojac 1,39,2 (maailmarekord); 2. Fissler; 3. Weissmüller.

Poola kergesportlased

näitasid Toscanos: Capecki — oda 54,00; Baran — ketas 40,50, Kostrzewski — 800 mtr. 2,00,6.

Tallinna politsei murdmaajooks.

Laupäeval, 30. aprillil kell 7 p. l. peeti läinud aasta eeskujul Tallinna politsei spordiringi korraldusel politseinikkude murdmaajooks, millest osa võttis ka politseikool. Stardis 34 jooksjat.

Jooks algas Rahumäe surnuaia ja Mustanäe piirilt. Järsult mäekaldalt viis ligi kilomeetri pikkune tee üle liiva Tondi teeni, kust sõjakooli kasarmute juurest Falgi aeda jooksutee igal jooksjal vabalt valida oli. Ilm oli erakorraliselt ebasoodne, niiske, külm, tuuline, kuid stardiga ei viivatud kaua ja jooksu asus vedama tuntud maadleja Teearu. Juba varsti on eesotsas Ertis ja Tiisfeldt, kes ühejuliselt kuni V. Ameerika heinamaadeni konkureerivad. Üle kraavide ja pehmel heinamaal võidab Ertis enesele 60-meetrilise edumaa, millest kärisenud vahet Tiisfeldt enam tagasi võita ei jõua. Ertis lõpetab jooksu hea ajaga 21,08,8 (üle minuti läinudaastastest resultaadist parem), teine Tiisfeldt 21,20,4. Kolmandaks tuleb Läll 22,43,6, kelle saavutus tähelepanu väärrib, sest mees jookseb alles teist aastat. Edasi Horn 22,43,6 ja Leppik 23,28,0. J. T.

Rootsis

algasid Lihavõtte ajal jalgpalli esivõitlused. Helsingborgi HJF lõi Eskiltuna JFK't 5:3, AJK Norrköpingi JFK't jne. Tabelis seisavad praegu 15 mängu järe! esikohal Göteborgi Gais ja Göteborgi JFK võrdse punktiarvuga 25.

Paddock ja Borah.

maailmakuulsad Ameerika sprinterid, on praegu hiilgavas vormis. Paddock jooksis San Franciscos 100 y. 9,8 ja 220 y. 21,8, läinudaastane meister Barh Los Angelesis 100 y. meister 9,8 ja 220 y. 21,4. Sealsamas võitis Scovell 880 y. 1,52,2.

Kohtla Võimula.

14. aprillil registreeriti siseministeeriumis uus spordiselts — Kohtla-Järve kaevanduse spordiselts Võimula. Asutajad liikmed on T. Viidemann, A. Määr ja A. Sannik.

1. mail oli seltsil esimene üldkoosolek, kus juhatusse valiti hrad: esimees — Viidemann, abi — Paavel, kirjatöömaja — Tombach, abi — Traks, kassapidaja — Räästas, abi — Schneider, varahoidja — Käosaar, ametita liige — Tammik, seltsi arst — dr. Germansdorf ja revidendid — Taps, Koort ja Dunkel.

Otsustati astuda ka jalgpalli- ja Ekraveliitu. Ülesvõttel istuvad Sannik ja Viidemann, seisab Määr.

Massiline allohvitseeride kooli murdmaajooks.

Möödunud aasta eeskujul pidas allohvitseeride kool oma kaadri ja õpilaste vahel käesoleval suvispordihooajal, 28. aprillil s. a. esimesi spordivõistlusi. Seekord murdmaajooksu Järvelt Juhkentali, allohvitseeride kooli spordiväljale. Jooksupuue pikkus umbes 4 klm., oli murdmaaks nagu loodud. Et õpilastel sarnane sportiline murdmaajooks esmakordne elus kaasa oli võimalik teha, oli osavõtt haruldaselt elav. Kogusummas 314 noort sportlast asusid rõõmsate nägudega stardi joonele, et teistest mööda lipata ja võita. Kaadrist tuli esimesena n.-a.-o. Neimann — aeg 14 min. 33 sek.; õpilastest rms. Kägu — aeg 14 min. 40 sek. Ajad olid möödunud aasta omadest ligi 3 min. võrra paremad, mis konstateerib edu. Kohti loeti kaadri 3, õpilastel 20. Kohtadele tulejatele jagati ergutuseks auhinde.

Jooksu tulemused olid järgmised:

Kaader — 1. n. a.-o. Neimann — I k.; 2. n. a.-o. Talv — klp.; 3. n. a.-o. Erbak — III k. Õpilased — 1. rms Kägu — I k.; 2. n. a.-o. Gründorf — klp.; 3. rms Tschutschelov — II k.; 4. rms Palm — I k.; 5. n. a.-o. Kulo — II k.; 6. rms Rekkaro — II k.; 7. rms Kopelmann — I k.; 8. rms Paide — I k.; 9. rms Piltse — I k.; 10. rms Roots — I k.; 11. rms Viitsar — klp.; 12. rms Rebane — I k.; 13. rms Pulmberg — klp.; 14. rms Räätsnik — II k.; 15. rms Rüütli — I k.; 16. rms Jalakas — II k.; 17. rms Arro — II k.; 18. rms Klaas — I k.; 19. rms Peekmann — I k.; 20. rms Ruhno — II k.

L—ks.

Viljandi murdmaajooks.

1. mail s. a. peeti Viljandis murdmaajooks Viljandi kaitseliidu spordiklubi korraldusel. Maa pikkus 5—5½ klm., millise maa läbi jooksid 10 võistlejat. Esimesena tuli kohale Erg (kaitsel. spordikl.) — 27 m. 50 sek.; 2) Aniline (kaitsel. spordikl.) — 28 m. 10,4 sek.; 3 Reinhold (Tulevik) — 28 m. 46 s.; 4) Külml (kaitsel. spordikl.) — 28 m. 50 sek.; 5) Jephe (Tulevik). Viljandi jooksjate juures võib tänava märkida suurt edu.

Rakvere kiri.

Kergejõustiku hooaja avamisena on peetud kaks murdmaajooksu võistlust. Esimene neist oli 28. aprillil s. a. peetud Rakvere poeglaste gümnaasiumi murdmaa. Võistlusmaaks oli 3½ klm. pikkune suurepäraline murdmaamaastik. Nii algas jooks Tammikus Kalevi rattasõiduplatsil, siis üle

põldude, läbi metsa ja üle küngaste uuesti alkohta tagasi, kus ringteel üks ring tuli jooksta. Raske terrääni tõttu lõpetasid 11 startijast jooksu 7. Jooksu vedas pöördepunktist peale Sirm, kes lõpuks tempot arendades teistest kaasvõitlejatest paarisaja meetrilise edumaaga eraldub. Finiši jõudsid võistlejad järgmises järjekorras: 1. Sirm, aeg 12.03,1; 2. Männik, 12.42,2; 3. Breemann, 12.46,5.

Järgmisena pidas Rakvere spordiklubi pühapäeval, 1. mail omavahelise murdmaa. Võistlust peeti vähemate muudatustega samal teel, kus eelmegi murdmaa. Alguses joosti ringteel üks ring, siis Eesti surnuaia lähedal oleval põllul oli pöördepunkt, Tammiku jõudes tuli lõpus jällegi üks ring joosta, — seega ulatus kogu tee pikkus 4½ klm. peale. Algusest peale juhib jooksu Palgi, kuid 1 klm. enne finiši möödub temast kogu aeg kannul püsinud Lille, kes finiši jõudes teised tunduvat maha oli jätnud. Olgu veel tähendatud, et jooksu ajal sadas tugevasti rahet, kuid vilust ja külmast hoolimata jooksis võitja palja jalu ja viskas lõpupeole isegi särki kui üleilgise asja ära. Lilled võiks paremate olude juures lubav coming man saada. 7 jooksust osavõtjat jõudsid kohale järgmises järjekorras: 1. Lille, 15.10; 2. Palgi, 15.19,2; 3. Andresson, 15.37,5.

Rakveres on praegu domineerivaiks spordialadeks rattasõit ja kergejõustik. Eelmise ala edendamiseks aitab kaasa hea harjutuskohat ja rohke rattasõidust huvitatute arv. Praegu varakavadel on paremad rattasõitjad Talbach, Ivanov j. t. tugevas treeningus ja peale selle seltsil eelpool nimetatule suur hulk lootustäratavaid noori jõude. Rakvere Kalevi päralt olevat Tammiku rattasõidu ringteed on kevadel tublisti parandatud ja täidetud. Rakvere tõusval alal peetakse eeloleval suvel 4 võistlust: 19. juunil rahvuslised rattasõiduvõistlused, 10. juulil Eestis esmakordselt 6 tunni meeskonna sõidus, 10. juulil 10-a. juubelivõistlused. Kõige suuremaks rattasõitjate pidupäevaks võib kujuneda 21. aug. Kalevi poolt ärapeetav Eesti rattasõidu esivõistlus.

Kergejõustiklaste treeningule teeb praegusel silmapilgul suuri takistusi platsi puudumine, olgugi et Rahvaiaas spordiplats on olemas, aga seal valitseb praegu noaegne veeuputus. Veeupute all on ¼ platsist ja ühes sellega suur osa jooksuringist. Kuigi üksikord veeuputusest üle saab, siis tuleb teine asjaolu, see seisab selles, et spordiplatsile hakatakse Virumaa laulupeo lava ehitama, mis igasuguse kergejõustiku ala harjutamise võimatuks võib teha. Sarnane platsikriis võib kuni Kalevi spordivälja valmimiseni kesta. Hooaja jooksul peetakse vist ainult 2 võistlust: 21. ja 22. mail Viru keskkoolide kergejõustiku võistlused ja 16. ja 17. juulil rahvuslised võistlused.

Rakvere parim kergejõustiklane Aleksander Verder sõidab 28. ja 29. mail arvatavasti Varsavisse Eesti-Läti-Poola kergejõustiku turniirile Eesti meeskonna liikmena võistlema.

Teine Rakveres omal ajal populäärne mees A. Ehrlich (1922. a. Eesti meister 5000 mtr. jooksus) soovib ennast Kalevi nimel registreerida.

—ar.

Treeningust ja treeneri küsimusest.

Iga sportlase ala treeningul tuleb tingimata kahte faasi silmas pidada: 1) talvist ja 2) suvist. Praegusel modernspordi aja järgul ei ole mõeldav enam kuidagi ilma nende kahe seisukohata läbi saada; ainult ühes sihis tegutseda oleks naiiv ühekülgusus. Iga sportlane loogu juba omale alati teiseks igavesti pähe taotud ja meelepeetav põhilause: järjekindel ja aastat kumme, ette ära määratud lühemate ajaüksuste järelekestev ja toimuv treening; ainult siis võib enesele etteheiteid tegemata tagajärgi loota. Ka meie noor generatsioon võtku see põhilause enesele juhtnööriks, siis tunneb ta spordist tõsist lõbu tagajärgede näol.

Talvel toimib enese üldarendamise sihis kergesportlane ja temale sugulusspordiharud, „rasked“ mehed jälle vastuoksa suvel jne. Talise treeningu jagaks ma ja tuleb ka jagada kahte ossa: a) üldvõimlemine ja b) ihtvõimlemine. Esimene töö toimub osavuse, kiiruse, jõu, vastupidavuse, massaashi jne. tähe all. Siin on tarvis

kogu sportlast haarata, teda kümnet kanti „pehmeks“ teha. Juhataja peab juba teadma, mis printsiip kõige tähtsam on. Kiirus käigu kõige ees, kuid kergesportlastele tingimata kaasas jõuharjutused tõstmiste näol. Ja nii edasi. Sihtvõimlemises olgu käsituse alla võetud niinimetatud tehniline külg, „tehniline võimlemine“. Iseäranis kergejõustikus; kuid ka teistel aladel. Kergejõustikus leiab käsitust selle ala põhimotiivi jaoks. Iseäranis tehniline osa, „põhilauseline“ jooks, s. o. käte, õlgade, puusade, jalgade (tribling!) ja kogu keha, rinnakorviga arvestades, otstarbekohane töö. Siis hüpped, nende variatsioonid, nende abivariatsioonid, abiteemid jne. jne. Iseäranis tähtis on hüpetel osavuse moment, õ h u s keha valitsemine. Ka äratõuke jõud jne. Kuid nimetan, ma ei tahtnud selles kirjutuses asja sisu anda, kuid enam üldpõhimõtteid. Sellepärast nii katkendliselt; kuid edaspidi sellest pikemalt.

Talvine töö on nii ütelda ettevalmistustöö suvisele, muidugi neile aladele, mida suvel toimetatakse. Peab õppima töötama otstarbekohaselt, osavalt, elastiliselt, jõudu kokkuhoidvalt, kuid kui tarvis ka jõurikkalt. Peab tekkima rütm inimkehha, peenike tunne, oskus käsitada igat lihast, siit käskida, sealt keelata. Usun, hästivõimelnud parim kergesportlane teeb asja suvel palju elastilisemalt, elegantsemalt ja parimate tagajärgedega, kui ta seda eelmine suvi ilma võimlemiseta eelmisel talvel tegi.

Suvine treening suundub ka kindla kava järele. Siin on samuti faasid olemas, kui taliseski töös. Kuid siin valitseb teine põhimõte: harjutus ise! Ja siin on tarvis hoopis teist asja käsitust, hoopis teist meetodikat. Seda peetagu meeles!

Talise ja suvise töö vahel on tarvis ikkagi teatavat sidet. Tuleb toimida kummagi ajajärgul küll ka ühiseid harjutusi, kuid ise koloriidiga.

Siin peab siis nüüd treener oskama sidet ja suuna pidada. Hea on, kui treener on üks suve kui talve jaoks. Kuid ei tee ka viga kaks, ainult nemad ise peavad asja läbi harutama, et ühiseil põhimõtteil tegutseda. Suvine treener peab siiski olema isiklikult paljukogenud mees; ka saavutused peavad tal olema ja paljudel aladel. Ja siin tekib tõesti küsimus ikkagi teravalt ülesse: on tarvis suvist üldtreenerit, et kobamine kaoks, nagu eelmises nr. toonitati. Oleme saanud talitöös nii kaugele, et võime natukenegi sihikindlamalt olümpia treeningu gruppide näol töötada, nii palju kui see meie tasapinna juures on võimalik, siis on elav tarvidus ka suvise treeningu järele. Parimat treenerit meie küll ei saaks, kui meie tublit Aleks. Klumbergi. Ta on kogenud, saavutustega paljudel aladel ja ka viimasel ajal pädagoo-giks hakanud. Liidul tuleks küll tõsiselt mõelda selle asja üle, seni kui mitte hilja pole!

Tartu olümpia grupi treening selgitab meile nüüd mõndagi asja: 1) on tarvis tingimata lahus töötada „kergeil“ ja „raskel“ meestel; see aitab paremini töötada kummagi grupiga; b) et üldine hästivõimlev ja hästi võimelda lubav ja oskav tasapind puudub; c) et mitte kõik, ka meie parimad mehed ei oska hinnata veel tõsiselt ja tõsist võimlemistööd; sellepärast nende skeptiline vaade ja väljendusviis asja kohta; d) puudub innukas ja kontsentreeriv töö, puudub töö juures tähelepanu teatava töötamisviisi ehk lihasgrupi peale.

A. Kalamees.

Tartu kiri.

Algan jälle tähtsamate küsimustega. Küsimus: Kus on linnavalitsusel ning sportlaskonnal riivaspunkt (nagu stereomeetrias kahel keral). Kostus: Ainult spordiplatside küsimuses. Juba vanasti „Meie Matsi“ päeval võrreldi seda meie riiki kilplaga. Nüüd võiks see nimi linnaisade konklomeraadile anda. Tallinna tän. spordiplats on teatavasti endine liivaauk. Igal aastal võetakse ette mäeveerude kindlustustöid. Kopsitakse, kaevatakse, saetakse poole suveni. Järgmisel kevadel on jälle sama koht ümberehitusel, see kestab aastast aastasse. Küsimusele aga: miks ei ehitata korralikku planki ehk müüri — vastatakse, kust neid summast võtta. Sarnane lugu on jooksuteede, riietusruumide ning vastavate asjandustega, samuti staadioni ehitusega, supelusmajade ning saja teise asjaga. Ühel aastal tehakse nii, teisel aastal on uus tuul, meel ja mõtted. Asi aga liigub umbes selles sihis, nagu koer püüab oma sabaotsa hammustada. Ainuke vabandus — noor riik, noor linnavalitsus.

Pinevam päevastundmus oli ümber linna meeskonna-propagandajooks. Osavõtjaid 8 meeskonda, kellest 5 lõpetasid. Jooksu võitis Kalevi 1. meeskond, 30 punktiga, koosseisus: Anon, Laas, Reimann, Laurson, Valdner; teisenä 2. järgväe rügement, koosseisus: Talbak, Marve, Kitt, Madisson, Kabin, 88 punktiga; kolmandaks õppekompanii — Trill, Varnomasing, Gusarov, Jänes, Valdner, 90 punktiga; neljandaks ratsarügemendi 1. meeskond, 90 punktiga, koosseisus: Täats, Sommer, Schmiedemann, Riimann, Lossmann; viiendaks ratsarügemendi 2. meeskond, koosseisus: Kaarna, Jakobson, Gerretz, Pärn, Pelkstein. Teised ei lõpetanud jooksu.

Jooksu vedas terve maa kestel Laas ning kannul püsis Anon. Viimasel ringil spordiplatsil aga läks Anon äkilise spurdiga mööda ning lõpetaski esimesena, aeg 9 min. 38 sek. Jooksta tuli Tallinna tän. spordiplatsilt üle Vabadussilla raekoja ette ning tagasi. Maa pikkus oli seega umbes 2,5 km. Laasi aeg 9 min. 40,7 sek. 3. Korko.

Kalev pidas õhtul omavahelisi aasta tõste- ja maadlusvõistlusi, millest osavõttis kaunis elav. Tõstevõistluste tagajärjed: sulgkaalus — 1. Kurna 265 kg., 2. Fuks 242,5 kg., kergetaalu — 1. Kraav 327,5 kg., 2. Miller 310 kg.; keskkaalus — 1. Kukk 442,5 kg., 2. Sõnasson 342,5 kg.; poolraskekaalus — Treufeldt 395 kg. Parema tõste kogu summa eest, proportsionaalselt keharaskusele, sai sulg- ja kergetaalu 1. auhinna Miller, kesk- ja poolraskekaalus Kukk.

Maadlustagajärjed: kärbeskaalus — 1. Martinson, 2. Matto, 3. Fuks; sulgkaalus — 1. Volt, 2. Stein; kergetaalu — 1. Ääro, 2. Tan, 3. Ranel; keskkaalus — 1. Zettermann, 2. Kasakov, 3. Pärtles; poolraskekaalus — 1. Kangro, 2. Jaal, 3. Voitka. Maadluses oli eriauhind sulg- ja kergetaalu meistrile poole tunni maadluses, mille võitis Volt. Samase auhinna kesk- ja poolraskekaalus võitis Zettermann.

Tartu spordiselts Kalevi korraldusel peeti pühapäeval, 1. mail, kohalikkude seltside vahelist välkturniiri korvpallis. Üles andnud olid: E. Akad. Spordiklubi, NMKÜ, Kalev, Unitas ja Veespordi Klubi.

Valgast.

On kirjutatud Valgast nii mõndagi, millest mõni võib järeldada, et Valga spordi olud kaunis head on. Tahan valgustada neid spordi olusid nii, nagu nad tõeliselt on.

Valgas on täielikult läbi lõunud korv- ja võrkpall ja sedagi mitte selleks otstarbeks, milleks mäng on, vaid ainult, et mängida. Ei taheta nimelt väljas värskes õhus mängida, vaid saalis higihaisu ja tolmuse sees. Võrk- ja korvpallile on andunud siin kõik, tüdrukud ja poisid, kuna jalgpall ainult veel algkoolides moes on. Seda huvilangust jalgpalli vastu soodustab ka veel asjaolu, et Valgas ei ole üldse sarnast kohta, kus võalik oleks jalgpalli mängida. Algkoolide jalgpalli- „staadion“ on sarikkolmnurga taoline, mille külgs 75 meetrit ja alus 20 meetrit. Mäng ise seisab ainult palli löömisel, rääkimata sihist. Parem võimalus jalgpalli mängimiseks oleks vast poeglaste gümnaasiumi kaunis ruumikas õu, aga kes neid aknaid siis jõuab kinni maksta, mis puruks lüüakse? Ja kes seda palli seal siis õige mängib? Keskkoolipoiste, eriti humanistide (mitte kõigile), teeb häbi palli taga jooksta! Auasjad on neile ainult liiter, klunker ja tuumata ideed, kuna sport on ainult mõtteta jõuraiskamine.

Esimestena mängivad Kalev ja Ülev. Mäng on õige kahvatu. Nähtavasti pole Kalev mitme nädala kestel kera katsudagi saanud. Võitis Kalev 25:10. Esimese poolaja ajal oli Ülev ülekaalus, kuid kaotas siiski lõpuks 10:8. Teine poolaeg 15:2 Kalevi eduks.

Kohtamine E. Akad. Spordiklubi ja NMKÜ vahel kujunes õhtu huvitavaimaks matshiks. NMKÜ-l ei näi põrmugi koosmäng sobivat, ka visked on häidised. Akad. Spordiklubi aga, kes oma ridasid oli täiendanud Tallinna Spordi all startiva Margevitshiga ja NMKÜ-st Riomariga, oli kaunis hea. Võitsidki poolaja 14:3. 2. poolaja ajal äkiline spurt NMKÜ-lt. Vaheldamisi saavutavad Pedajas ja Jakobson tasakäalu. Lõpult on jälle E. Akad. Spordiklubil väike ülekaal. Poolajaks NMKÜ võit 14:5. Nii üldvõitja E. Ak. Spordiklubi 19:17. Mäng oli toores ning ohtrasti tarvitati peenemaid vaele võtteid.

Kohtamisel NMKÜ ja Ülevi vahel esinesid NMKÜ-l reservid. 1. poolaeg lõppes 6:2 NMKÜ eduks; 2. poolaeg 18:2 samuti NMKÜ eduks. Üldvõit NMKÜ-l 24:4. E. Akad. Spordiklubi ja Kalevi vahelisel kohtamisel võitis E. Ak. Spordiklubi 29:18, poolaegadega 21:3 E. Ak. Spordiklubi eduks ja 8:15 teine Kalevi eduks. Kalevi kaitse polnud küllalt ajakõrgusel.

Suure ülekaaluga võitis E. Akad. Spordiklubi Ülevit, poolaegadega 15:5 ja 13:4. Nii üldvõit 28:9, mis ka võistluste rekordsaavutus. NMKÜ ja Kalevi vahelisel kohtamisel võitis esimese poolaja NMKÜ 8:2 ja teise 12:10, üldtagajärjega 20:12.

Turniiri võitjaks tuli seega E. Akad. Spordiklubi värve kandev meeskond koosseisus: Riomar — Margevitsh — Karro, Normann — Zimmermann, teisele kohale — NMKÜ, kolmandale — Kalev.

Võistluste üldmulje on iseenesest kaunis kahvatu. Hooaja lõppedes puudub meeskondadel tarviline huvi treeningu vastu ja valitseb loidus, mille tõttu vähe pealeviskeid ning koosmängu.

Järgneval pühapäeval kohtab Tallinna Sport kohaliku NMKÜ-ga ja keskkoolide koondisega korv- ja võrkpallis.

Treeningu tagajäredest võib nimetada Mägi saavutusi üliriides — kaugus ligi 6,50 mtr. ja kolmikus ligi 13 mtr. Samuti riietes Jakobsoni kõrgushüpet 1,65 mtr. Nii näeme hüppajate klassi paranemist. Viskajatest Laursonil 54 mtr. ümber oda, Kalkunil ja Feldmannil ketas üle 40 järjekindlalt, ning esimesel alati 13,50 ümber kuuli. Jooksumehed on veel eeltreeninguga kibedasti ametis. Tõesti Pekavensial on Tartus mõnevõrra edu. Siiski kipub olümpiakomitee oma treeningutidega ja ettevalmistavate võistlustega individuaalsportlasi meie ridadesse astumisel takistama. Abi-asjameheks on nüüd NMKÜ meeskonna kapten Pedajas, kellel annet oma ülesande täitmisel.

Muid uudiseid: traditsioonilist tõrvikutega hulkumist linnas, puude lehtemineku katseid ning rohutärkamist aimate vist juba isegi.

Jot Kilogramm.

Tõstesport on hooles saanud. Nüüd edeneb ta üksikute tõstjate juures imekiiresti, mida tagajärjed ei salga: Maadluspordi harrastavad ainult väiksed 10-aastased jõnglased niipalju kui läbikäimiseks ja asjaajamiseks tarvis on. Poksiga lahendavad oma tüli asju ainult keskkoolipoised. Sellele otstarbele vastavalt on ka poks arenenud. Ping-pong on skoutide ja nende isiklikkude sõprade ajaviide.

Kaugust, kolmikut ja kõrgust pole Valgas vist veel keegi teinud. „Naglid“ seisavad nurgas ja nende omanik kirub ainult halba ilma: „Kurat, missa säändse ilmaga üks tiit vai hüppät!“ Tehakse vaid natuke naljaviluks oda, kuuli ja ketast. Samuti puhkavad veel talveund jooksud. Ei tükki murdmaad, ei teatejooksu! Kurb, arvate tingimata. Ei, päris kurb see asi siiski ei ole. Valgas on üks ala kaunis kõrgel järjel. See on riistade võimlemine. Juba jõulust saadik higistab kaunike kogu poisse kaks korda nädalas kangil, roobaspundel, rõngastel jne. On juba saavutatud kaunis kenake oskus sel alal ja eksamina tuleb varsti suursündmus Valga spordielus — võimlemispidu, mille korraldab poeglaste gümnaasium. Gümnaasiumi saal ongi see koht, kus igasugused harjutused käimas. Vaevalt ½ tundi on saal tühi, kui jälle uued harjutajad tulevad. Seal sünnivad kõik asjad võimlemistundidest kuni matusekassa koosolekuni.

Spordiäri RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

Spordivõistlusi kavatakse korraldada sel kevadel kõiguni mitu, millest üks ikka lõpule viiakse — „kas või pörsas pooleks“, seda tunneb iga Valga sportlane.

Ja missugused siis on need põhjused, need kõikad Valga spordiliikumise kodarais? Miks ei edene Valga sport? Siin on kaks põhjust:

1. Puudub koht, kus harjutada. Harjutatakse kodu õues, ema kapsamaal ja mujal. Keskkooli õues ei taheta sellepärast heameelega harjutada, et seal palju („miljon“) harjutajaid on, kes kõik su ühe riistaga harjutada tahavad. Ise aga saad vaevalt mõne viske teha. „Sul ketas kotun, saat sääl küland harjutõdõ!“ öeldakse. „Priimetsas“ on veel paar kohta, kus hädavaevalt harjutada saaks, aga see on liiga kaugel meie sportlaste jaoks. Nüüd on üks „Pilpaküla“ meesest oma onnikese vundamenti jaoks seal liiva vedanud ja hüppeplatsi ära raisanud. Valgal on küll õieti spordiväli samas „Priimetsas“ täis kände ja mättaid ja mis peasi — päris jumala sool Linnavalitsus ei liiguta enam selles asjas kõrvagi. Sõdurid tahtsid kord seda välja korraldama hakata, aga näe, linnavalitsus ei lasknud. 2. Meil puudub juht. Iga mees harjutab omaette oma stiiliga. Õigest stiilist ei ole kellelgi aimu.

Miks mõni ala Valgas hoopis lonkab, tuleb sellest, et sportlasi on vähe. Kergesportlased, raskesportlased, kõik on ikka ühed ja samad. Mõned kergesportlased ei maadle ega tee millegagi tegemist, mis lihaseid tuimaks teha ähvardavad, kartes tagajärje peale mõjumist ja nii jääbki mõni ala sööti.

Ehk küll olud nii viletsad, harjutatakse ja võisteldakse oma arust päris mehiselt. Konkurents on kõva, sest kõik on ühesugused viletsad. Helgi Heitja.

Rootsi maavõistlused

jalgpallis on järgmiselt kindlaks määratud: Läti-ga 29. mail, Soomega 12. juunil, Taaniga 19. juunil, Norraga 26. juunil, Belgiaga 4. septembril. Peale Oslo matshi on teised kõik Stockholmis. Maavõitlus Eestiga olevat Idrottsbladeti teatel lahtine, kuna eestlased oma nõusolekut ei olevat annud ja Norrköping jäävat niiviisi ilma maavõistlusest.

— Grumbles jooksis Los Angelesis 440 yardi tõkkeid 54,2, mis võrdub Nortoni maailma-rekordile.

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

Soovitab kõiksugu spordi-abinõusid parimatest kodu- ja väjamaa tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.